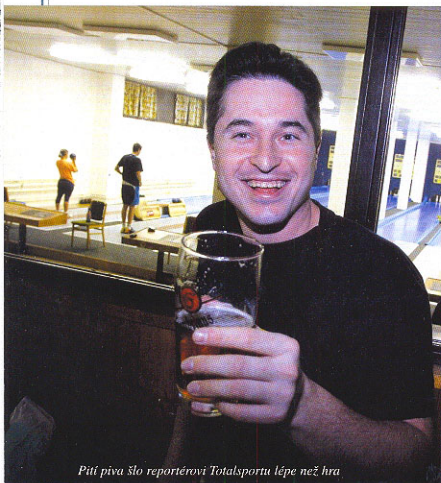

Na kuželkách proti vicemistrovi světa Janu Kotyzovi a jeho parťákovi

Zradili národní tradice

Pítí piva šlo reportérovi Totalsportu lépe než hra

Dlouho jsem přemýšlel o tom, jak účinně svým podřízeným Romanu Boháčkovi a Petru Kojzarovi zajistit další hodnotné sportovní zážitky prostřednictvím práce na článku do rubriky Na vlastní triko. Proto jsem je vyslal na kuželky. Zprvu jásali, že se jedná o pohodový sport. Nicméně při jejich šikovnosti a kvalitě soupeřů - Jana Kotyzy, čerstvého vicemistra světa v soutěži dvojic z letošního šampionátu ve Skopje, a jeho parťáka Ondřeje Sobčáka - jsem se musel v duchu smát jejich počátečnímu nadšení. A ještě víc mě pobavili, když pak každý z nich zaslal svůj úhel pohledu na tuto akci. Lépe řečeno - dvě verze líčení vlastní neschopnosti. Naivně si mysleli, že z toho vznikne jedna reportáž dvou autorů, jejichž pohledy nějak sladím. Omyl, milí čtenáři. Podávám to tak, jak to napsali každý sám ze sebe.

Pavel Skramlík

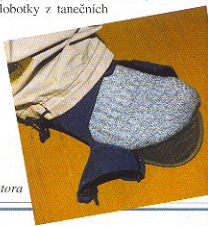
1. Příchod do jámy Ilové

Boháček: Ještě než jsme vyrazili na místo činu, měli jsme od Honzy Kotyzy dva úkoly: vzít si obuv se světlou podrážkou a sportovní oděv. Já jsem jako zodpovědný profesionál ze sklepa vytáhl už vysloužilé »sálavky« a od šéfredaktora vyfasoval tričko s logem Totalsportu. „To ať bys byl k rozeznání od profiků,“ neodpusť si poznámku. Zato kolega Kojzar dobře miněných pokynů nedbal a přišel naprosto nepřipraven (rozuměj jako hezdomovec). Svě náhradní tričko (kdybych se náhodou zpotil) jsem mu musel půjčit a s absencí obuvi se světlou podrážkou se vypořádal po svém. Ze svých zánovních bačkor koupených před patnácti lety v dnes již neexistující vietnamské tržnici strhl černou podrážku a vítězo-

slavně mi oznámil: „Tak a mám vzdušnou kuželkářskou obuv.“ Asi se nedivíte, že jsem se za svého spolupracovníka trochu styděl. A nebylo to ten večer naposled...

Kojzar: V rámci rubriky »Na vlastní triko« už jsem se v minulosti nechal propichnout kordem moderního pětihojaře Libora Capaliniho, na žíněnce se mnou mlátil zápasnický vicemistr světa Marek Švec a ke všemu jsem se málem utopil při mistrovství ČR v orientačním běhu. Proto mě úkol jít si zahrát kuželky, i když s vicemistrem světa v klání dvojic, absolutně nemohlo rozhodit. Jak jsem později zjistil, nástrahy kuželkářské dráhy jsou mnohdy tvrdší než dopad na žíněнку po pravém zápasnickém »kladivu«, dokonce i ostřejší než kord profesionálního

šermíře. Navíc jsem ten den měl smůlu. Moji mysl ovládl jistý Rakušan jménem Alzheimer, a tak jsem si zapomněl tričko. Bohužel jsem neměl k dispozici ani obuv, protože můj autoritativní kolega Boháček mi (nevím proč) zakázal vzít všechny tři druhy bot, které mám doma k dispozici - kopačky s dlouhými kolíky, černé polobotky z tanečních

»Sportovní« obuv našeho redaktora

i kanady z letního čundru. Nakonec jsem si ale jako správný kutil poradil! Bačkory made in Vietnam to jistily!

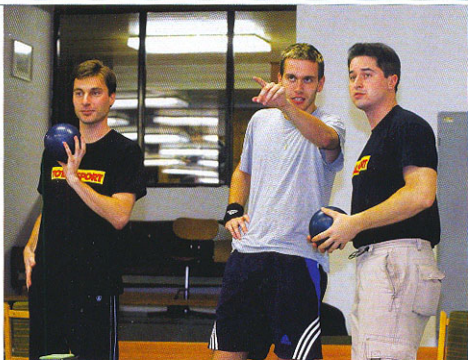
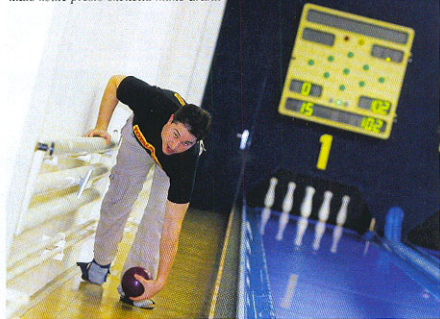
2. Příprava a taktická porada

Boháček: Ještě než jsme vešli do klubovny kuželný, podařilo se mi kolegovi Kojzara přesvědčit, ať si svoji »profesionální« obuv zakryje návlaky, které byly u vchodu k dispozici.

V samotné klubovně nás uvítal Honza Kotyza. To už kolega Kojzar v ruce držel pivo, které si v nespěšené chvíli koupil v místním bufetu. Pak jsme se pustili do interview (vyjde v některém z dalších čísel Totalsportu). Nechej na tomto místě snižovat autoritu mého spolupracovníka, ale během půlhodinového rozhovoru se zeptal jen na dvě věci: zda stihne ještě jedno pivo a kde je záchod. Jsem zvědavý, zda dostane stejný honorář jako já...

Kojzar: Příchod do branické haly, kde se mělo odehrát naše kuželkářské soupeření, mě mile překvapil. Dokonce tam měli točené pivo, a to je přece - jak říká desetibojař Tomáš Dvořák - ten nejlepší iontový nápoj. Dal jsem si jenom dvě, protože kolega Boháček mi vyčetl, že sportovci nepijí a že ze mě už na dálku stejně táhne ten smet od oběda. No co, měl jsem žízeň a chtěl jsem vypadat jako světák. Pivo přece ke kuželkám odjakživa patří. Ovšem kolega měl nemístné poznámky a jako vrchol všeho mě nepustil, hájzl, při natáčení rozhovoru ke slovu.

...ale koule přesto skončila mimo dráhu

Jan Kotyza (uprostřed) ukazuje reportérům Totalsportu, kam mají házet...

Až se naučím na dráze ovládat tu čertovskou kouli, asi ji nehodím po kuželných, ale jemu po hlavě - říkal jsem si. Nakonec jsem ale od tohoto nápadu upustil, abych nemusel psát reportáž celou sám...

3. Naše hra

Boháček: Nastala hodina »H«. Šli jsme na to. Když Honza zjistil, že jsme kuželky nikdy nehráli (což na jednom z nás bylo vidět už od pohledu) a pouze jsme chabě argumentovali svými zkušenostmi z bowlingu, dal nám několik rad. „Rozebíhejte se odsud, nejlépe

na tři kroky, a mířte mezi první a druhou kuželku.“ Neříkám, že jsem si po každém hodu mohl s radostí zakřičet »Hódočka« - tak prý kuželkáři nazývají hod, kdy shodí všechny kuželky jedním pokusem - avšak kolega Kojzar z 30 hodů jednadvacetkrát netrefil vůbec nic. „Limituj mě boty“, procedil mezi zuby, zal si svou specializovanou obuv a jen v ponožkách se pokusil o křýžený zásah. Nebýt pohotovosti našeho fotografa, který klečel těsně vedle dráhy a dokázal při kolegově pokusu o hod včas uhnout, mohl mít zničen zbrusu nový objektív za několik desítek tisíc korun. Mimochodem - koule po tomto hodu vypadla z dráhy. Poprvé v dějinách branické herny...

Kojzar: Kuželky jsem shledal jako krajně nebezpečný sport. Zlomyslný kolega Boháček se mi při mých čtených hodech do žlábků smál, až se za břicho popadal. Chtěl jsem mu ukázat, že je toho loket, sundal jsem si bačkory a změnil taktiku - šel jsem na to jen tak, v ponožkách.

Měl jsem ale smůlu. Při dalším hodu mi to uklouzlo. Žuchnul jsem na zem jako stokilový balvan a koule mi z ruky vyklouzla s takovou »přesností«, že div nezabila našeho redakčního fotografa. Když jsem pro ni šel daleko mimo dráhu, smála se mi celá herna. Najednou jsem slyšel, jak jistý tatínek volá na svoji malou dcerku: „Maruško, pojď se honěčem podívat. Takhle ➤

Jan Kotyza (vpravo) a Ondřej Sobčák: takhle hrají profici

vypadá debil...“ No co vám mám vyprávět - byla to ostuda na a-tou! Musím ale na svou obranu (a to s nefalšovanou škodolibou radostí) říci, že i kolega Boháček se zapasoval do historie kuželny v Braníku jako šašek. Nejprve si posadil kouli na rameno a zkoušel otočit jako v kuželkářském sektoru. S výkřikem „ať žije Machura!“ poslal kulaté náčiní kamsi do poloviny dráhy a digitální tabule mu nahlásila „fail“. „Kuželky se liší od bowlingu v tom, že kouli musíte položit ještě předtím, než opustí rozběžistě“, vysvětlil Honza Kotyza. Můj spolupracovník kýval souhlasně hlavou rychleji než vykadlo na orloji a jal se to zkusit. Ani další jeho inovační nápad házet obouřecí mezi nohama - jako na základní škole medicíněbalem - se nesetkal s úspěchem. Povedlo se mu zamotat kuželky tak, že je správce herny musel půl hodiny rozmotávat! Inu, hrálo mě u srdce, že i můj spolupracovník zklamal jako muž...

4. Hra soupeře

Boháček: Honza Kotyza nám následně ukázal, že se nestal vicemistrem světa náhodou. Kuželky po jeho hodech padaly s naprostou pravidelností. „Asi jsem házel blbou koulí,“ pokusil se o vtip kolega Kojzar. „Tím to nebude,“ odvětil Honza. „Z 90 procent je to o psychice. Zbytek je technika a fyzická připravenost. Prostě spousta hodů do stejného místa. A samotný hod není o síle, ale o technice, o správném položení koule na desku,“ dodal.

Kojzar: „Profík má na třicet hodů součet přes stopadesát,“ pochlubil se Honza Kotyza ještě před tím, než začal házet. Chtl jsem - s ohledem na svoji výkonnost - podotknout, že to nejde zvládnout, ale ještě než jsem se stačil nadechnout, vicemistr světa už klátil jednu kuželku za druhou rychleji než náš nejmenovaný redakční playboy sličné modelky. Podobně úspěšný jako Honza byl i jeho parťák Ondřej Sobčák, takže výsledné skóre 72:320 po třiceti hodech v náš neprospekch nebylo ničím, čím bychom se měli chlubit. „Šéfredaktor nás nepochválí,“ pomyslel jsem si, zatímco kolega Boháček našel skvělou výmluvu. „Ty koule jsou moc kulatý,“ řekl z legrace, ale mně napadlo, že tohle by mohl na našeho bossa zabrat. Tedy - v případě, že mu někdo schováme brýle. On totiž bez nich vůbec nic nevidí...

5. Následky

Boháček: I když se to nezdálo, tak během půlhodiny hry jsem se pořádně zapotil. To jsem u sportu, «kde se jen tak posílají koule», nečekal. Ještě větší překvapení následovalo druhý den po probuzení. Na levé straně «prodloužených zad» jsem cítil obrovskou bolest. A další dva dny na levou nohu kulhal. „To bylo z toho, že neměl profesionální obuv,“ dobíral si mě kolega Kojzar. Slova útěchy jsem našel až u šéfredaktora: „Neboj, přistě tě pošlu na šachy, tam se ti snad nic nestane.“ Kdo ví... Zvykl jsem si nepodléhat iluzím.

Kojzar: Kolega Boháček mi ráno po kužkách volal, abych ho svezl do práce. Že prý se nemůže narovnat, bolí ho v kříži a kulhá na levou nohu. Zvláštní - najednou se mi nesmál, nedával najevo opovržení, ani to, že se za mě stydí. Ačkoli jsem byl den předtím absolutně nejhorším kuželkářem, teď jsem si připadal jako morální vítěz! Všechno mě bolelo, ale s tvrdostí muže, mně ostatně vlastní, jsem všechno zatáhl.

Všeho do času. Šéfredaktorovi se mého zraněného spolupracovníka zželelo natolik, že ho přistě pošle na nějakou společenskou hru, zatímco na mě se může jakž takž spolehnout. Čeká mě aerobik. No jo...zase jednou budu ideálním studijním materiálem pro všechny, kteří chtějí vidět, jak vypadá blbec v realitě...

6. Závěr šéfredaktora

Kdyby bylo naprosto normální, že v každé vesnické hospodě bývá kuželník a každý štamgast aspoň trefil kouli na dráhu. I po deseti pivech. Nynejší tvrdá realita je taková, že jeden reportér, aktivní sportovec, po dvou pivech netrefí skoro nic; druhý reportér, rovněž sportsman a dokonce i trenér, je na tom i bez zlomku promile alkoholu v krvi úplně stejně, akorát že je potom zralý na špitál. Ze zrovna kuželky nemějí - to jim nelze vyčítat. Ale nasazení, koncentraci a bojovnost rozhodně neprokázali a zradili jednu z národních tradic, již v Čechách kuželky jsou. To je hanba, kterou jsou povinni smazat! V hlavě mi klíčí samé zákeřné nápady. Například kick-box, box-lakros a ultimátní zápas. Uvidíme... ☑

Ty kuželky se samy nezamotaly...

